

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6709211414
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6709211414.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v spore žalobcu F. S. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo L., Z. XX, XXX XX, právne zastúpeného: Lion Law Partners, s. r.o., so sídlom Advokátskej kancelárie v Banskej Bystrici, Horná 32, 974 01, proti žalovanému F. Z. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v G., O. XX, XXX XX, prechodne bytom I. E., O. XX, XXX XX, právne zastúpenému: Hreždovič a Hreždovičová, Advokátska kancelária, so sídlom v Banskej Bystrici, Rudlovská 2, 974 01, o zaplatenie 16.509,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu aj žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/27/2010-469 zo dňa 09.09.2015, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.976,91 Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne od 30.01.2010 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (druhý výrok) a v treťom výroku uviedol, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Z jeho dôvodov vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 05.10.2009 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 16.509,70 Eur ako náhrady škody, spočívajúcej v bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia (ďalej v texte aj „SSU“). Žalovaný ho dňa 29.03.2006 fyzicky napadol vo L. pri obchodnom dome Metro a spôsobil mu zranenia; znalec S. Z. A. znaleckým posudkom č. 101/2006 zo dňa 19.12.2006 určil výšku bolestného žalobcu vo výške 2.981,81 Eur, znaleckým posudkom č. 46/2008 zo dňa 19.04.2008 určil výšku sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 13.202,32 Eur. V súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku č. 46/2008 vznikli žalobcovi náklady vo výške 325,57 Eur. Spolu škoda na zdraví predstavuje 16.509,70 Eur. Uvedenú škodu si uplatnil v prebiehajúcom v tom čase trestnom konaní.

Dňa 30.09.2011 rozšíril žalobca žalobu o úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 16.509,70 Eur od 30.01.2010 až do zaplatenia; uznesením zo dňa 17.10.2011 súd zmenu žaloby pripustil.

Opierajúc sa o ustanovenia § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 444, § 563, §121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj „OZ“), §2 ods. 1, §3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej v texte aj len „z. č. 437/2004 Z. z.“) a jeho prílohy 1 - Sadzby bodového hodnotenia, vychádzal zo zisteného skutkového a právneho stavu, že dňa 29.03.2006 došlo k incidentu medzi stranami sporu, kedy žalovaný fyzicky napadol žalobcu, za čo bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 132/2011 zo dňa 01.10.2004 z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) z. č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona (ďalej v texte aj len „Trestného

zákona“ alebo „TZ“), z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) TZ a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa §360 ods. 1 TZ, pretože dňa 29.03.2006 fyzicky napadol žalobcu, čím mu spôsobil zranenia na zdraví, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť a liečenie v trvaní nie menej ako 56 dní. Za to bol odsúdený k peňažnému trestu vo výške 1.000,- Eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, mu bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka. Žalovaný bol zaviazaný aj k náhrade škody Všeobecnej zdravotnej poisťovni vo výške 677,18 Eur ako náhrady nákladov, vynaložených na zdravotnú starostlivosť poškodeného; odvolanie žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 30.04.2015 sp. zn. 2To/10/2015 ako nedôvodné zamietol. V tomto trestnom konaní si žalobca ako poškodený dňom 22.05.2008 uplatnil nárok na náhradu škody, a to bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa znaleckých posudkov S.. Z. A..

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5T/117/2011-691 zo dňa 25.02.2015, právoplatného 13.03.2015, bol žalobca ako obžalovaný oslobodený spod obžaloby pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) TZ, ktorého sa mal dopustiť tak, že 29.03.2006 na parkovisku pri obchodnom dome S. po predchádzajúcom slovnom nedorozumení mal fyzicky napadnúť žalovaného F. Z. O. a spôsobiť mu zranenie, pomliaždenie záhlavia bez otrasu mozgu, ktoré si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť nie menej ako 10 dní. Žalobca bol oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku (ďalej v texte aj „Trestného poriadku“ alebo „TP“), pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný.

Poškodení boli so svojimi nárokmi odkázaní na občianske súdne konanie.

Občianskoprávny súd, súc podľa § 135 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30.06.2016 (ďalej v texte aj „O.s.p.“), viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, ako aj tým, že ho spáchal žalovaný, vykonal dokazovanie na preukázanie, aké boli následky na zdraví žalobcu a aká náhrada škody v súvislosti s poškodením na zdraví mu prináleží. Vo veci boli ako svedkovia vypočutí lekári, ktorí prvotne ošetrovali žalobcu - S.. Z. Z., S.. K. S., S.. S. Q., S.. Z. G., S.. G. P., a ktorí vyhotovili v trestnom konaní znalecké posudky - S.. Z. A. a S.. K. U.; bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie stomatológia (čelustná ortopédia a stomatologická protetika) S.. Z. N., K... Na základe tohto dokazovania bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalobca pri incidente utrpel zlomeninu spodiny pravej očnice, zlomeninu uhla sánky vľavo s miernym posunom úlomkov a pomliaždenie ľavej tváre v oblasti jarmovej kosti a pod pravým okom, ktoré mu spôsobil práve žalovaný. K uznaniu viny môže dôjsť len v prípade, ak je vina jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností v trestnom konaní preukázaná, inak by súd nemohol pristúpiť k odsúdeniu žalovaného, ale musel by žalovaného spod obžaloby v zmysle zásady „in dubio pro reo“ oslobodiť.

V občianskoprávnom konaní bolo preukázané, že poškodený bezprostredne po incidente absolvoval lekárske vyšetrenia. Najskôr na urgentnom príjme nemocnice vo L. u S.. Z., kde bola poskytnutá lekárska pomoc a na základe vyšetrenia a röntgenovej snímky bola jednoznačne stanovená diagnóza zlomeniny sánky; bola popísaná celková bolestivosť tváre a pomliaždenina okolo pravého oka a bolo mu odporúčané odborné chirurgické vyšetrenie. Poškodený toto absolvoval bezprostredne nasledujúceho dňa ráno, kde bol vyšetrený S.. S. a následne očnou lekárkou S.. Q.. Títo bez akýchkoľvek pochybností konštatovali podozrenie na zranenie - zlomeninu spodiny očnice, a to na základe objektívnych klinických príznakov, ktorým bolo dvojité videnie a krvácanie pod spojivku. Následnými vyšetreniami boli všetky zranenia, zistené u poškodeného, bezpečne preukázané a bolo pristúpené k liečbe tak, ako bolo popísané v znaleckých posudkoch. K mechanizmu vzniku uvedených zranení sa znalci podrobne vyjadrili v znaleckých posudkoch a hoci žalovaný poukazoval na to, že znalci pripustili aj iný mechanizmus vzniku tohto zranenia, najmä pri športe, už súdy v trestnom konaní, prvej i druhej inštancie, zhodne konštatovali, že v danom čase mal poškodený minimálne zlomeninu sánky, čo bolo viditeľné z popisu röntgenovej snímky a je len veľmi ťažké si predstaviť, aby v takom stave v čase od vyšetrenia sa venoval športu. Znaleckým dokazovaním bolo vylúčené, že by si žalobca takéto zranenia mohol spôsobiť sám. Súd preto považoval za preukázanú príčinnú súvislosť s konaním žalovaného, následkom ktorého došlo ku všetkým popísaným zraneniam u žalobcu.

Pri postupe znalca S.. N., ktorým vyčíslil bodové ohodnotenie bolestného u jednotlivých zranení, súd nezistil žiadne pochybenie. Znalec sa hodnoverne vysporiadal s rozdielnosťami oproti znaleckým posudkom S.. U. a S.. A., podaných v rámci trestného konania. Súd pri rozdielnosti záverov znalcov vzal do úvahy aj tú skutočnosť, že S.. U. podával znalecký posudok bezprostredne po skutku v júni 2006 a S.. A. s odstupom polroka v decembri 2006; v tomto čase sa zdravotný stav, najmä pokiaľ ide o poruchu podočnicového nervu, mohol znalcom javiť inak. Okrem toho súd prvej inštancie prihliadol aj na to, že sa jedná o znalcov z oblasti všeobecnej chirurgie, pričom uvedené poškodenie zdravia je predmetom špeciálnej oblasti čelustnotvárovej chirurgie, ktorá je súčasťou stomatológie, kde je potrebná

skúsenosť práve v tejto oblasti s prihliadnutím na špecifiká takýchto zranení. Pokiaľ žaloba vychádzala pri vyčíslení bolestného zo znaleckého posudku S.. A., pri svedeckom výsluchu S.. A. pripustil písársku chybu pri položke 11A, kde len písárskou chybou uvedenú položku nesprávne zapísal, správne sa jedná o položku 11B; obodovaná bola obomi znalcami rovnako. Pokiaľ znalec S.. A. pri bodovaní bolestného použil ďalšiu položku 16A, súd vychádzal z hodnotenia ustanoveným znalcom v tomto konaní S.. N., podľa ktorého predmetná položka je v podstate totožnou položkou ako pri položke 11B, čo znalec veľmi zrozumiteľne objasnil pri svojej výpovedi. Súd preto vychádzal z bodového ohodnotenia bolestného, určeného znaleckým posudkom S.. N. v celkovom vyčíslení 230 bodov, ktorá bola správne prepočítaná na hodnotu 2.637,60 Eur.

Pokiaľ ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané a žalovaný to ani nepopieral, že u žalobcu v dôsledku uvedeného úrazu je prítomný trvalý následok, a to dvojité videnie. Žalovaný namietal, že hoci sa jedná o trvalý následok, tento v bežnom živote žalobcovi nespôsobuje žiadne problémy a z tohto dôvodu sa u neho nemôže jednať o sťaženie spoločenského uplatnenia a nárok žalobcu v tejto časti považoval za bezdôvodný. Z výpovedí žalobcu vyplynulo, že uvedený následok mu spôsobuje problémy v bežnom živote, pri šoférovaní, kedy musí držať hlavu rovno, inak by mal dvojité videnie. Už dlhodobo sa venuje svojmu záujmu - ornitológii a pri pozorovaní vtáctva pociťuje uvedené následky v tom, že môže používať len určitý typ ďalekohľadu a nemôže sa dlhšie venovať sledovaniu pri tejto záľube. Uvedený následok zasahuje do bežného spôsobu života žalobcu, a preto mu za tento následok patrí aj priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Základná náhrada predstavuje podľa položky 271 bodové ohodnotenie 350, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje 4.013,74 Eur. Žalobca sa domáhal zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia v súlade so znaleckým posudkom S.. A., prípadne aspoň parciálneho zvýšenia. Súd prvej inštancie však konštatoval, že ku zvýšeniu sťaženia spoločenského uplatnenia sa pristupuje len vo výnimočných prípadoch, kedy trvalý následok poškodenia zdravia zasahuje závažným spôsobom do bežného rodinného, spoločenského, kultúrneho, či politického života poškodenej osoby. Takýto prípad u poškodeného súd nezistil, a ku zvýšeniu hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia nepristúpil. Okrem toho, už S.. A. zvýšil bodové hodnotenie z dôvodu zistenia diagnózy - degenerácia žltej škvrny, čo však znaleckým dokazovaním v tomto spore bolo preukázané, že uvedený následok nemá príčinnú súvislosť s úrazovým dejom. Rovnako, ak žalobca pri sťažení spoločenského uplatnenia vychádzal z posúdenia znaleckým posudkom S.. A., ktorý hodnotil ako trvalý následok úplnú traumatickú poruchu očí očí nervu, znalec S.. N. k tomu uviedol, že v čase vyšetrenia S.. A. mohol byť zistený výpadok uvedeného nervu. Pri vyšetrení poškodeného s odstupom času však došlo k úplnému obnoveniu funkcie uvedeného nervu, a preto nie je možné pri bodovaní sťaženia spoločenského uplatnenia na uvedenú okolnosť prihliadnuť. Toto poškodenie bolo hodnotené pri bodovaní bolestného. Takáto položka - ani obdobná - sa pri bodovaní spoločenského uplatnenia nenachádza; je možné uplatniť pri sťažení spoločenského uplatnenia bodovanie len v prípade, ak by došlo k úplnému prerušeniu nervu, čo sa v prípade žalobcu nestalo. Súd prvej inštancie na základe uvedeného uzavrel, že je možné žalobcovi priznať náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v súlade so znaleckým posudkom S.. N. v celkovej výške 4.013,74 Eur.

Súd priznal žalobcovi na náhrade škody aj uplatnené hotové výdavky ako náhradu za vypracovanie znaleckého posudku S.. A.. Hoci žalovaný poukázal na to, že uvedený znalecký posudok je nekompetentný, súd konštatoval, že aj na základe posúdenia súdom ustanoveným znalcom S.. N. je zrejmé, že znalec S.. A. pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal zo stavu, ktorý zistil v čase vypracovania znaleckého posudku a ktorý mohol skresliť výsledok znaleckého posudku oproti stavu, ktorý bol známy v čase vypracovania znaleckého posudku S.. N.. Súd preto považoval uvedené výdavky, vynaložené žalobcom za opodstatnené, a aj v tejto časti žalobe vyhovel.

Žalobcovi teda priznal súd prvej inštancie náhradu bolestného vo výške 2.637,60 Eur, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 4.013,74 Eur a hotové výdavky vo výške 325,57 Eur ako náhradu za vyplatenú odmenu znalcom S.. A. v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku č. 46/2008.

Pri uplatnenom úroku z omeškania súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade nie je ustanovené ani právnym predpisom, ani dohodou účastníkov čas plnenia, preto nastáva povinnosť plniť analogicky podľa § 563 Občianskeho zákonníka, t. j. prvý deň po tom, čo bol o plnenie veriteľom požiadany. V prejednávanej veci sa za žiadosť o plnenie považuje doručenie návrhu vo veci samej žalovanému dňa 28.01.2010 (č. I. 45); následne sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobcovi preto patrí príslušný úrok z omeškania, vyúčtovaný v súlade s predpismi občianskeho práva.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, v súlade s § 150 ods. 3 O.s.p.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalovaný. Nesúhlasil s výškou náhrady škody: jednak škodu, spočívajúcu v sťažení spoločenského uplatnenia žalobcu vo výške 4.013,74 Eur i napriek tomu, že rešpektuje znalecký posudok S.. Z. N., K.. č. 1/2015. Znalecké závery je potrebné dať do súvislosti s dôkazom - výpoveďou žalobcu v priebehu celého konania, ktorý nepreukázal, neobjektívizoval a neidentifikoval okolnosti, ktoré by ho v dôsledku zranení obmedzovali v bežnom živote a už vôbec nie v jednotlivých špecifických oblastiach života. Na výslovné otázky súdu na pojednávaní dňa 09.09.2015 odpovedal, že jeho bežný život pred vznikom úrazu a po ňom sa fakticky v ničom nezmenil; naďalej vykonáva svoj podnikateľskú činnosť, venuje sa svojej práci a záľubám, úraz nezasiahol ani do jeho rodinného života. Uviedol nanajvýš subjektívne potiaže, ktoré sú však jednorazové, sporadické a nemajú zásadný vplyv na žiadnu stránku jeho života, nemajú priamu súvislosť s utrpeným úrazom - zranením. Uvedené konštatovania určitým spôsobom podporuje aj záver znalca S.. Z. N., K.. o tom, že nie je potrebné zvýšiť bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom znalec síce sťaženie spoločenského uplatnenia bodovo ohodnotil, avšak súd k priznaniu tejto časti nároku pristúpil (podľa odôvodnenia rozsudku na strane 16) len pre určité ťažkosti pri šoférovaní a pri záľube žalobcu v ornitológii. Z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by bol žalobca obmedzovaný v bežnom spôsobe života vo všeobecnosti a aj v uvedených konkrétnych dvoch oblastiach zásadným spôsobom. Žalobca bez problémov šoféruje, vykonáva i dlhšie trasy na vozidle a skutočnosť, že pri šoférovaní musí držať hlavu rovno (ním popisovaný stav), nemožno hodnotiť ako súčasť sťaženia spoločenského uplatnenia. Rovnako svoje ornitologické činnosti vykonáva naďalej, pričom nie je možné verifikovať jeho tvrdenia o tom, že pri pozorovaní vtáctva pred vznikom úrazu a po ňom skutočne má určité obmedzenia. Ak aj takéto obmedzenia nastali, tak určite nie sú tak závažného charakteru, aby bolo možné hovoriť o sťažení spoločenského uplatnenia s poukazom na ustanovenia §9 zákona č. 437/2004 Z. z.. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Vykonané dokazovanie v žiadnom prípade nepreukázalo, že by boli obmedzené možnosti poškodeného - žalobcu uplatniť sa v živote a v spoločnosti. V uvedených súvislostiach pozornosti súdu prvej inštancie uniklo konštatovanie znalca S.. Z. N., K., vyslovené na ostatnom pojednávaní o tom, že stav žalobcu v súvislosti s jeho zhoršeným videním, je vyvolaný aj bežným „starnutím oka“ a jeho namáhaním. Práve z týchto dôvodov, okrem iného, znalec z diagnostických záverov vylúčil prítomnosť tzv. žltej škvrny v tom zmysle, že jej vznik by mal byť v príčinnej súvislosti s utrpeným zranením.

Žalovaný nesúhlasil s priznaním nákladov - hotových výdavkov žalobcu, spojených s vypracovaním znaleckého posudku S.. Z. A. vo výške 325,57 Eur ako náhrady za vyplatenú odmenu tomuto znalci pri vyhotovení znaleckého posudku č. 46/2008 z 19.04.2008. Je pravda, že znalec vyhotovil tento znalecký posudok na žiadosť žalobcu, následne znalec vyhotovil 19.04.2008 pre žalobcu vyúčtovanie odmeny za tento znalecký úkon, avšak žalobca v priebehu dokazovania nepreukázal relevantným spôsobom úhradu odmeny, a to či už príjmovým pokladničným dokladom zo strany znalca alebo výpisom z bankového účtu. Neopodstatnenosť tejto položky spočíva aj v tom, že znalec S.. Z. A. podal v tejto súvislosti znalecký posudok, ktorý v podstate nemohol byť v tomto konaní ani použitý, bol zásadne revidovaný znalcom, pribratým súdom, a to S.. Z. N., K., ktorý vo svojom znaleckom posudku č. 1/2015 a pri svojej výpovedi na pojednávaní súdu 09.09.2015 zásadným spôsobom vyvrátil znalecké závery S.. Z. A.. Nárok žalobcu v tejto časti teda nie je dôvodný, pretože na základe nekompetentného posudku znalca S.. Z. XT/XXX/XXXX, vznikli ďalšie zbytočné náklady a trovy tohto konania vo forme pribratia objektívneho znalca S.. Z. N., K., ktorý si následne uplatnil nárok na odmenu za znaleckú činnosť v tejto veci. Potreba pribratia tohto znalca bola jednoznačne dôvodná na základe toho, že žalovaný kvalifikovaným spôsobom namietal konštatovania a závery znalca S.. A. v posudku č. 46/2008. Jeho závery boli vyvrátené aj inými ošetrojúcimi lekármi žalobcu, konkrétne S.. N., ktorý vykonal operáciu žalobcu a svoje poznatky vysvetlil aj v konaní pred súdom, okrem iného v konaní pod sp.zn. 4T/132/2011, pričom tento trestný spis mal súd v tomto konaní pripojený.

Po právnej stránke odvolanie odôvodnil žalovaný § 205 ods. 1, 2 písm. d), f) O.s.p., pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhol zmenu rozsudku podľa § 220 O.s.p. a žiadal, aby odvolací súd podľa § 224 ods. 2 O.s.p. rozhodol aj o trovách konania na súde prvej a druhej inštancie, ktoré vyčíslil. Náhradu trov konania a trov právneho

zastúpenia uplatnil z dôvodu, že už podľa rozsudku súdu prvej inštancie je pomer úspechu žalobcu a žalovaného taký, že aj keby došlo k potvrdeniu rozsudku, tak jeho úspech v pomere k žalovanej sume je 40 %, neúspech 60 %, čo v opačnom postavení a prepočte predstavuje úspech žalovaného v pomere 60 %.

Navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom bolestného 2.637,60 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 30.01.2010 do zaplataenia v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku; v prevyšujúcej časti žalobu zamietol; žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania a trovy právneho zastúpenia na súde prvej a druhej inštancie vo výške 7.456,28 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku na účet jeho advokáta.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie aj žalobca, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Nesprávne skutkové zistenia v súdenom prípade možno komplexne zhrnúť do námietky, že súd rozhodol predčasne bez toho, aby odstránil závažné a pre rozhodnutie určujúce skutkové rozpory v odborných otázkach, posúdenie a zodpovedanie ktorých bolo predmetom znaleckého dokazovania. Súd prvej inštancie neakceptoval návrh žalobcu na doplnenie dokazovania a v optike odvolacích námietok odvolateľa rozhodol potom vo veci bez toho, aby dostatočným spôsobom pre objektívne vecné a preskúmateľné rozhodnutie vo veci zistil skutkový stav veci. Súdom prvej inštancie prijaté závery zo zisteného skutkového stavu podľa názoru žalobcu nevyplývajú. Pri hodnotení relevantných skutkových otázok súd vybočil z rámca obvyklých a zaužívaných procesných postupov (hodnotiacich úsudkov), keď v prípade stretu (kolízie) dvoch rôznych skutkových a odborných zistení sa bez ďalšieho dokazovania, hoci žalobca požadoval vykonať ďalšie dokazovanie pribratím znalca oftalmológa, resp. kontrolným znaleckým dokazovaním, priklonil len k jednému z nich. V procesnej teórii, ako aj v rozhodovacej praxi súdov je obvykle znalecké dokazovanie potrebné v situáciách, keď súd nemá zodpovedajúce odborné vedomosti na skúmanie a vyhodnotenie odborných skutkových otázok. V súdenom prípade mal súd k dispozícii dva znalecké posudky, oba zadované orgánmi činnými v trestnom konaní vedenom proti žalovanému, znalecký posudok S.. Z. A. a znalecký posudok S.. K. U.. Nejednalo sa o znalecké posudky, ktoré by u uvedených znalcov individuálne objednával žalobca. Ich výpovedná hodnota, vecná objektívnosť a použiteľnosť pre občianskoprávne konanie o náhrade škody je nespochybniteľná. Na rozdiel od znaleckého posudku MUDr. N., oba znalecké posudky posudzovali zdravotný stav žalobcu v čase bezprostredne po akútnom poškodení zdravia útokom žalovaného. Uvedená okolnosť - časový odstup cca 7 rokov - mala nepochybne vplyv na závery prijaté súdnym znalcom. Potreba doplnenia znaleckého dokazovania znalcom z medicínskeho odboru oftalmológia logicky vyplývala zo skutočnosti, že S.. N. je znalcom v lekárskom odbore stomatológia (čelustná ortopédia a stomatologická protetika), pričom sám pripustil potrebu skúmania aj znalcom oftalmológom. Súd v tejto krucιάlnej otázke nezvolil obvyklý a procesne zaužívaný postup - pribratie konzultanta oftalmológa v rámci navrhovaného doplnenia znaleckého dokazovania, ale sa priklonil k procesnému postupu, ktorý žalobca nepovažuje za presvedčivý, preskúmateľný a zodpovedajúci okolnostiam zisteného skutkového stavu.

Diplopia je nepochybne poškodenie oka (trvalý následok), ktoré spadá pod odvetvie medicínskeho odboru oftalmológie a nie stomatológie. Pre žalobcu je neudržateľný súdom prvej inštancie zvolený procesný postup v situácii, keď závery súdom pribratého znalca z odvetvia stomatológie tvoria skutkový základ v otázke priznania sťaženia spoločenského uplatnenia za pretrvávajúce poškodenie funkcie oka. Znalec S.. N. na pojednávaní dňa 09.09.2015 pripustil potrebu posúdenia zdravotného stavu žalobcu očným lekárom, na druhej strane sám a bez toho, aby disponoval zodpovedajúcou kvalifikáciou z medicínskeho odboru oftalmológia, hodnotil a klasifikoval žalobcom prezentované obmedzenia v bežnom spôsobe života ako nespôsobilé na priznanie zákonného zvýšenia položky SSU č. 271 (diplopia).

Jedná sa o zjavný rozpor a vnútorný obsahový nesúlad v kompetencii znalca vyjadrovať sa k odborným otázkam, ku ktorým nemá príslušné odborné skúsenosti a vedomosti a medzi postupom súdu, ktorý takéto závery pojal za skutkový základ svojho rozhodnutia. Z pohľadu žalobcu súd nebol dôsledný ani pri hodnotení formálnoprocených požiadaviek, kladených zákonom na znalecký úkon. Neexistencia akéhokoľvek písomného záznamu v znaleckom posudku č. 1/2015 o konzultácii znalca s oftalmológom

- S.. G. - diskvalifikuje tento úkon z medzí rozumnej akceptácie a rovnako ho vystavuje riziku nepreskúmateľnosti v jeho podstatnej a najdôležitejšej časti.

Žalobca má za to, že znalecký posudok č. 1/2015 S.. N., K.. neumožňuje preskúmať jeho obsah a preveriť odôvodnenosť znalcom prijatého záveru v súlade s § 17 zákona č. 382/2004 Z. z., konkrétne v otázke nepriznania zvýšenia základnej sadzby SSU pri položke č. 271 - diplopia a tiež v otázke nepriznania položky č. 257B - úplná traumatická porucha podočnicového nervu vpravo. Prílohou znaleckého posudku nie je akýkoľvek písomný záznam o konzultácii znalca s oftalmológom - S.. G.. Pri názorovom strete a kritike znalca S.. N. voči vhodnosti odbornosti znalcov z odvetvia chirurgia (konkrétne pri zvýšení položky SSU č. 271 - diplopia), zvlášť v situácii, keď znalec S.. N. disponuje len odbornosťou stomatólog, bolo prinajmenšom žiaduce, a to v záujme zachovania triviálnej objektívnosti a hodnovernosti tvrdení znalca, verifikovať jeho prehlásenia z pojednávania zo dňa 09.09.2015 vo všetkých obsahovo a procesne dôležitých otázkach - t. j. v otázke komunikácie s S.. N., v otázke neexistencie znalca v odbore čelustno-tvárovej chirurgie, v otázke atestácie znalca z odboru čelustno-tvárovej chirurgie. K. tak súd neurobil, zaťažil konanie neodstrániteľnými procesnými vadami, ktoré môžu pre žalobcu znamenať porušenie jeho základného práva na prístup k spravodlivému súdnemu konaniu a k súdnej ochrane.

Riadne overiteľná a preskúmateľná informácia v otázke priznaného zvýšenia pri položke SSU č. 271 od znalca z odboru oftalmológia bola žiaduca primárne tiež z toho dôvodu, že žalobca popisoval pretrvávajúce zdravotné problémy v porovnaní so stavom pred útokom žalovaného pri šoférovaní (potreba zakláňať hlavu, aby sa predišlo dvojitému videniu) a pri záujmovej činnosti (ornitológia - nemožnosť používať monokulárny ďalekohľad). Nepresvedčivo a kontroverzne vyznelo aj samotné vysvetlenie obsahu konzultácie znalca s S.. G. na pojednávaní dňa 09.09.2015, keď na jednej strane bol konzultujúcim oftalmológom pripustený (zároveň lekárskou správou S.. P. potvrdený) možný traumatologický pôvod degenerácie žltej škvrny, na druhej strane s prihliadnutím na očné vyšetrenie S.. Q. zo dňa 30.03.2016 bola táto príčina vylúčená ako dôvod poškodenia žltej škvrny u žalobcu. Ingerenciu znalca oftalmológa podporujú aj ďalšie zistené rozdielnosti v záveroch znalca S.. N. a v záveroch znalcov S.. A. a S.. U., a to napr. v otázke obnovenia funkcie očnicového nervu (priznanie položky SSU č. 257B) a v otázke možnosti straty farebného videnia žalobcu. Za irelevantné a nepreskúmateľné je potrebné považovať aj vyhlásenie znalca S.. N. o tzv. „negatívnom dôkaze“, že sa nestretol ani s jediným prípadom, kedy pri zlomenine spodiny očnice by došlo aj k poškodeniu očného pozadia. V neprospech žalobcu nemôže byť tiež vykladaná situácia, keď v čase vyhotovenia znaleckých posudkov S.. A. a S.. U., konkrétne porušenie zdravia žalobcu (porušenie vodivosti nervu) trvalo a len v dôsledku neúmerne dlhého plynutia času došlo k obnove porušenia jeho funkcie.

Nesprávne právne posúdenie veci ako omylu súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, podľa názoru žalobcu nesprávne skutkové zistenia a nedostatočne zistený skutkový stav (neodstránené rozpory v znaleckom dokazovaní) viedli aj v rovine právneho hodnotenia zisteného skutkového stavu k predčasnému jednostrannému a neúplnému právnomu hodnoteniu, keď neboli dostatočne vyčerpávajúco vyhodnotenú tvrdenia žalobcu vo vzťahu k uplatnenému nároku. Znalecký posudok ako jeden z dôkazných prostriedkov pri zisťovaní skutkového stavu by mal nielen z pohľadu odbornosti, ale aj z pohľadu všeobecne prijateľných logických a rozumných argumentov nadväzovať na zistený skutkový stav. Úlohou v konaní príbratého znalca bolo posúdenie odborných otázok, na ktoré väčšinou účastníci konania a súd nemajú dostatočné množstvo odborných vedomostí. Spracovanie znaleckého posudku, premietajúce sa do jeho záverov a odpovedí na jednotlivé otázky, musí byť pre účastníkov konania a tiež pre súd zrozumiteľné a pochopiteľné. Pretože v konkrétnej veci sa riešia vždy konkrétne skutkové okolnosti a ich právne posúdenie, znalecký posudok by mal zo svojej podstaty a techniky spracovania viesť k jednoznačnému a zrozumiteľnému odpovede (závery) na každú z položených otázok. V prípade posudzovaného znaleckého posudku č. 1/2015 S.. Z. N., K.. to tak nie je. Nesprávna a z tohto dôvodu neakceptovateľná a neudržateľná je aj právna argumentácia súdu v otázke nevykonania ďalšieho dokazovania navrhnutého žalobcom, a to znalecké dokazovanie znalcom oftalmológom, resp. kontrolné znalecké dokazovanie s odôvodnením, že súd toto dokazovanie nepovažoval za potrebné pre rozhodnutie vo veci. Podľa názoru žalobcu sa jedná o skutkové informácie, dôležité aj pre právne posúdenie uplatneného nároku. Nesúhlas žalobcu s uskutočneným procesným postupom, keď S.. N. odprezentoval názor konzultujúceho oftalmológa na pojednávaní dňa 09.09.2015 nepreskúmateľným a nepresvedčivým spôsobom, podporuje aj aplikačná prax súdov (napr. rozsudok NS ČR zo dňa 21.10.2009 sp. zn. 22Cdo/1810/2009).

Súd prvej inštancie navyše svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Tým nedošlo v rámci princípu rovnosti zbraní k spravodlivému súdnemu procesu. Procesný postup súdu prvej inštancie, predchádzajúci vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpí neodstrániteľnými vadami, ktoré poškodzujú

žalobcu na inak dôvodnom nároku na náhradu škody. Úvahy súdu je potrebné považovať za nepreskúmateľné, nekonzistentné a predčasné. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa náležitosti, zákonné požiadavky na jasnú, zrozumiteľnú a presnú argumentáciu, vyplývajúcu zo zisteného skutkového stavu. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR (II.ÚS 383/06, II.ÚS 85/06, III.ÚS 119/03, IV.ÚS 115/03).

4. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobca nesúhlasil s odvolacou námietkou žalovaného v tom smere, že nie je dôvod čo do výšky priznaného plnenia žalobcovi vôbec priznať náhradu škody v položke SSU v sume 4.013,74 Eur, pretože táto odvolacia námietka nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ani v elementárnej aplikácii inštitútu náhrady škody z ublíženia na zdraví. Je nelogické a v súdenom prípade neudržateľné uvažovať o nepriznaní náhrady škody v časti SSU v jeho základnom obodovaní, keď všetkými medicínskymi autoritami, zainteresovanými na prípade, bolo konštatované ťažké ublíženie na zdraví vo forme zlomeniny spodiny pravej očnénice s nezvratným a trvalým následkom v podobe dvojitého videnia (diplopie) žalobcu.

Rovnako nie je možné prijať argumentáciu žalovaného v odvolaní, že žalobca nepreukázal, neobjektivoval a neidentifikoval okolnosti, ktoré by ho v dôsledku brachiálneho útoku žalovaného na jeho zdravie obmedzovali v bežnom spôsobe života. Postoje žalovaného v jeho odvolaní a v otázke priznania SSU sa dostávajú do zrejme vnútorného konfliktu, keď položky bolestného nie sú žalovaným spochybňované, pričom aj závery znaleckého dokazovania v otázke SSU sú jednotné a nespochybniteľné. Akokoľvek sa žalovaný snaží argumentovať, že z pohľadu trvalých následkov na zdraví žalobcu sa nič vážneho nestalo, neexistuje jednoducho na takýto úsudok žiadny priestor a takýto postoj treba odmietnuť. K ťažkému ublíženiu na zdraví žalobcu došlo a trvalé následky vzhľadom na odstup času od úrazu sú natoľko stabilizované, že o ich pretrvávaní v ďalšom živote žalobcu nemôžu existovať žiadne rozumné pochybnosti.

Naopak, žalobca vo svojom odvolaní podrobne argumentuje a nastoľuje polemiku o takom stupni a intenzite trvalých následkov pri poškodení jeho zdravia, ktoré rezultuje do zákonného zvýšenia základnej sadzby položky č. 271 SSU v zmysle §10 ods. 4 z. č. 437/2004 Z. z..

Otázka náhrady odmeny znalca S.. A. v sume 325,57 Eur podľa vyúčtovania zo dňa 19.04.2008 nebola počas celého súdneho konania spornou skutkovou otázkou. S prihliadnutím na zásadu koncentrácie konania a za použitia §120 ods. 4 O.s.p. nie je možné v odvolacom konaní reparovať nedostatky aktivity žalovaného v namietanej skutkovej otázke.

Žalobca považuje za nenáležitú a za neudržateľnú aj tú časť odvolacích námietok žalovaného, ktorá polemizuje o potrebe vykonania znaleckého dokazovania formou žalobcom predloženého listinného dôkazu znaleckého posudku S.. A., účelovo pritom vytvárajúc akademickú teóriu nekompetentného a objektívne znalca. Žalobca nemal inú možnosť, len osloviť akéhokoľvek znalca a tým podložiť svoje skutkové tvrdenia poškodení zdravia aj v príslušnom bodovom vyjadrení a vo finančnom vyjadrení. Jedná sa o bežne používaný štandardný a jediný možný spôsob unesenia dôkazného bremena o poškodení zdravia na strane žalobcu, a to aj pre účely súdneho konania. Preto výdavky žalobcu na vyhotovenie znaleckého posudku je potrebné považovať za účelne vynaložené na kvalifikované uplatnenie jeho práva na náhradu škody na súde.

Keď výška priznaného plnenia závisela od znaleckého dokazovania a od úvahy súdu, prichádza do úvahy v otázke náhrady trov konania jedine aplikácia § 142 ods. 3 O.s.p.. V takom prípade nie je možné použiť v otázke náhrady trov konania zásadu úspechu účastníka vo veci. Preto nie je možné vyhovieť požiadavke žalovaného na priznanie trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Za daného stavu považuje žalovaný v napádanej časti rozsudok za vecne správny.

V odvolacom konaní navrhol žalobca rozhodnúť v zmysle obsahu svojho odvolania.

5. Žalovaný nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu žalobcu, ani k replike.

6. Predmetné konanie začalo pred 30.06.2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorý v § 470 ods. 1 ustanovuje, že tento zákon platí aj na konania, začaté pred nadobudnutím jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p., bez nariadenia pojednávania v zmysle §385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny v plnom rozsahu potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Krajský súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie; pretože je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní (odvolaniach) a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil.

10. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zistiteľné, že dňa 29.03.2006 žalovaný pri obchodnom dome Metro vo L. napadol fyzicky žalobcu a spôsobil mu zranenia, za čo bol právoplatne uznaný vinným trestným rozsudkom a bol odsúdený k peňažnému trestu. Žalovaný bol zviazaný aj ku náhrade škody zdravotnej poisťovni ako náhrady nákladov, vynaložených na zdravotnú starostlivosť poškodeného; odvolanie žalovaného krajský súd ako nedôvodné zamietol. V tomto trestnom konaní si žalobca ako poškodený uplatnil nárok na náhradu škody v podobe bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia podľa znaleckých posudkov. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5T/117/2011-691 zo dňa 25.02.2015, právoplatného 13.03.2015, bol žalobca ako obžalovaný oslobodený spod obžaloby pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) TZ, ktorého sa mal dopustiť tak, že 29.03.2006 na parkovisku pri obchodnom dome S. po predchádzajúcom slovnom nedorozumení mal fyzicky napadnúť žalovaného F. Z. O. a spôsobiť mu zranenie, pomliaždenie záhlavia bez otrasu mozgu, ktoré si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť nie menej ako 10 dní, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Poškodení boli so svojimi nárokmi odkázaní na občianske súdne konanie.

Súd prvej inštancie, viazaný rozhodnutím o spáchaní trestného činu, a tým, že ho spáchal žalovaný, vykonal dokazovanie na preukázanie, aké boli následky na zdraví žalobcu a aká náhrada škody v súvislosti s poškodením na zdraví mu prináleží. Po vypočutí svedkov S. Z. Z., S. K. S., S. S. Q., S. Z. G., S. G. P., S. Z. Gregu a S. K. U. a vykonaní znaleckého dokazovania znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie stomatológia (čelustná ortopédia a stomatologická protetika) S. XXX N., K. považoval za jednoznačne preukázané, že žalobca pri incidente so žalovaným utrpel zranenia, popísané podrobne v rozsudku, resp. v znaleckých posudkoch, v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného; znalec S. N. vyčíslil bodové ohodnotenie bolestného u jednotlivých zranení, vysporiadal sa s rozdielnosťami oproti znaleckým posudkom S. U. a S. A., podaných v rámci trestného konania - S. U. podával znalecký posudok bezprostredne po skutku v júni 2006 a S. A. s odstupom polroka v decembri 2006; boli vysvetlené písárske pochybenia znalcov. Znalec S. A. pri bodovaní bolestného použil ďalšiu položku 16A, ale súd vychádzal z hodnotenia súdom ustanoveného znalca S. N., podľa ktorého predmetná položka je v podstate totožnou položkou ako pri položke 11B, čo znalec veľmi zrozumiteľne objasnil pri svojej výpovedi. Súd preto vychádzal z bodového ohodnotenia bolestného, určeného znaleckým posudkom S. N. v celkovom vyčíslení 230 bodov, ktorá bola správne prepočítaná na hodnotu 2.637,60 Eur.

11. Tieto skutočnosti stranami sporu osobitne v odvolaniach namietané neboli.

12. Žalovaný v odvolaní namietal výšku náhrady škody priznanú žalobcovi, spočívajúcu v sťaženi spoločenského uplatnenia vo výške 4.013,74 Eur. Zo spisového materiálu vyplýva, že ohľadom sťaženia spoločenského uplatnenia, priznaného v súlade so znaleckým posudkom S. N., bolo preukázané, že u žalobcu v dôsledku uvedeného úrazu je prítomný trvalý následok - dvojité videnie; uvedený následok mu spôsobuje problémy pri šoférovaní (musí držať hlavu rovno, inak by videl dvojmo), a pri jeho koničku - ornitológii pri pozorovaní vtáctva pociťuje uvedené následky v tom, že môže používať len určitý typ ďalekohľadu a nemôže sa dlhšie venovať sledovaniu pri uvedenej záľube. Pri základnej náhrade podľa položky 271 bodové ohodnotenie predstavuje 350, finančné vyjadrenie predstavuje 4.013,74 Eur. Žalobca sa domáhal zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia v súlade so znaleckým posudkom S. A., prípadne aspoň parciálneho zvýšenia. Súd nezistil u žalobcu taký výnimočný prípad, kedy trvalý následok poškodenia zdravia zasahuje závažným spôsobom do bežného rodinného, spoločenského, kultúrneho, či politického života poškodenej osoby, aby mu vznikol nárok na priznanie sťaženia spoločenského uplatnenia. Navyše S. A. už zvýšil bodové ohodnotenie z dôvodu

zistenia diagnózy degenerácia žltej škvrny, ktorá však nemá príčinnú súvislosť s úrazovým dejom, čo bolo v tomto spore znaleckým dokazovaním preukázané. Okrem toho znalec S.. N. konštatoval, že ak v čase vyšetrenia S.. A. mohol byť zistený výpadok očnicového nervu, s odstupom času došlo k úplnému obnoveniu jeho funkcie; k úplnému prerušeniu tohto nervu nedošlo.

Okresný súd nepochybil, jeho rozhodnutie je v tejto časti úplne správne a odvolací súd sa stotožňuje aj s dôvodmi jeho rozhodnutia; odvolanie žalovaného je nedôvodné; bagatelizovanie zdravotného stavu žalobcu žalovaným nie je namieste. Stav žalobcu v súvislosti s jeho zhoršeným videním v spojení so starnutím oka a jeho namáhaním konštatoval znalec S.. N. po vyhodnotení dôsledkov zranenia, spôsobeného žalovaným žalobcovi a okresný súd postačujúco jeho výpoveď aj znalecký posudok vyhodnotil.

13. Žalovaný v odvolaní namietol aj priznanú náhradu škody vo výške 325,57 Eur, spočívajúcu v uplatnených hotových výdavkoch za vypracovanie znaleckého posudku S.. A.. Aj na základe posúdenia súdom ustanoveným znalcom S.. N. je zrejmé, že znalec S.. A. pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal zo stavu, ktorý zistil v čase vypracovania znaleckého posudku a ktorý mohol skresliť výsledok znaleckého posudku oproti stavu, ktorý bol známy v čase vypracovania znaleckého posudku S.. N.. Preto uvedené výdavky, vynaložené žalobcom, je potrebné považovať za opodstatnené. Okresný súd aj v tejto časti rozsudku rozhodol správne a odvolanie žalovaného je nedôvodné. Úhradu odmeny žalovaný nespochybnil počas prvostupňového konania napriek poučeniam okresného súdu o predkladaní a navrhovaní dôkazov.

14. Nedôvodná je aj odvolacia námietka žalobcu o predčasnom rozhodnutí súdu prvej inštancie, keď neakceptoval jeho návrh na doplnenie dokazovania. Okresný súd odôvodnil, prečo zamietol návrh na kontrolné dokazovanie, resp. na vykonanie ďalšieho znaleckého posudku oftalmológom. Hoci okresný súd konštatoval v zápisnici na pojednávaní, že vysvetlenie o tom, prečo návrh na ďalšie dokazovanie zamietol, bolo poskytnuté účastníkom, táto skutočnosť z obsahu zápisnice nevyplýva; takýto postup súdu však nepredstavuje nesprávne právne posúdenie veci ako omylu súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, ako to namietal žalobca v odvolaní. Svoj postup okresný súd logicky vysvetlil v odôvodnení rozsudku (strana 12, č. I. 480 spisu) a krajský súd sa s jeho dôvodmi stotožňuje. Znalec S.. J. konzultoval s oftalmológom S.. G. svoj záver, ktorý prezentoval vo svojom posudku aj pred súdom (č. I. 461); okresným súdom boli vypočítaní oftalmológovia S.. Q., S.. P., S.. P., S.. G. (č. I. 342, č. I. 344). Otázky na znalca zasielali súdu strany sporu; okresný súd v uznesení o ustanovení znalca S.. N. umožnil pribrať na posúdenie prípadných čiastkových otázok konzultanta - lekára z iného odboru (č. I. 357); znalec vo svojom písomnom posudku konštatoval konzultáciu s oftalmológom (č. I. 393-394); pri výsluchu na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 09.09.2015 za účasti strán sporu, ktoré ho konfrontovali, zotrval na svojom stanovisku (č. I. 461 pv). Nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania súd prvej inštancie správne považoval za nadbytočné.

15. Odkaz žalobcu v odvolaní na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 21.10.2009 sp.zn. 22Cdo/1810/2009 neobstojí: odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa na podklade výpovede znalca na pojednávaní pred odvolacím súdom, ktorý na rozdiel od svojho znaleckého posudku stanovil aktuálnu všeobecnú cenu predmetného domu porovnávacou metódou na sumu 1.700.000.-Kč; výpoveď znalca predstavovala ústne doplnenie jeho znaleckého posudku. K výpočtu všeobecnej ceny domu (bez pozemku) došiel po zistení ceny dvoch obdobných domov, obdobne situovaných, predávaných však s pozemkom, pričom z jeho výpovede pred súdom nevyplývalo, koľko predstavuje cena týchto domov, aká suma pripadá z týchto cien na ceny za pozemky, na základe akých úvah došiel ku všeobecnej cene 1.700.000.-Kč a s akou cenou pozemku v danom prípade znalec uvažoval. Ak odvolací súd vychádzal v rámci hodnotenia dôkazov z tohto ústneho doplnenia znaleckého posudku, pochybil v zisťovaní skutkového stavu veci a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

O takýto prípad odklonu ústnej výpovede znalca od jeho písomného znaleckého posudku v prejednávanej veci nejde.

16. Okresný súd rozhodol správne, vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, dôkazy vyhodnotil jednotlivo i súhrnne a došiel ku správnym skutkovým a právnym záverom. Odvolací súd sa s jeho odôvodnením stotožňuje a naň v plnom rozsahu odkazuje. Odvolanie žalobcu ani žalovaného nie je dôvodné.

17. Pre úplnosť krajský súd považuje za potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený

skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26.02.2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2MCdo 4/2009). Okresný súd nepochybil v prejednávacom spore ani v právnom posúdení veci, ktoré mu vytýkal v odvolaní žalobca.

18. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.), lebo nezistil dôvody na jeho zmenu (§ 388 C.s.p.) ani zrušenie (§ 389 C.s.p.).

19. O trovách konania pred súdom prvej inštancie okresný súd rozhodne v súlade s procesnými predpismi po vrátení veci z odvolacieho súdu; preto krajský súd tento výrok neposudzoval.

20. Žalobca ani žalovaný v odvolacom konaní úspešní neboli; krajský súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

21. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.). Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).